تشخص لیلة القدر در تقویم جهانی از روز اول

(58:30)

شاگرد: دراینصورت تکوین لیلة القدر به هم میخورد. لیلة القدر یک حقیقت واحد تکوینی شخصی است.

استاد: بله، که از روز اول تقویم خدایی لحظات شروع و پایانش معلوم است.

شاگرد: شما میگویید براساس این یک خط زمانی میگذاریم.

استاد: که همان تکوین الهی است، ما مشخص نمی کنیم.

شاگرد: فرض کنید من یک جایی هستم که ظهر است، ولی شب قدر خط زمان است. الآن اعمال لیلة القدر را باید در ظهر بجا بیاورم یا در شب؟

استاد: وقتی انشاء طولی... .

شاگرد: انشاء طولی که نمیتواند حقیقت عالم را عوض کند.

استاد: حقیقت که واحد است. شما به ماه بروید، آن لحاظتی که لیلة القدر واقعی است را معین کردهاید.

شاگرد: من که الآن اینجا هستم، روز است.

استاد: خُب حضرت هم فرمودند روز لیلة القدر مثل شبش است. چقدر رواایات داریم. خُب پس حقیقت عوض نشد. حقیقت لیلة القدر برچسبی روی آن قوس است که زمانش از روز اول خلقت تا آخر معین است. چون ما در آفاق مختلف هستیم، خداوند متعال در هر بقاعی آثاری را برای شب قرار داده است، آنها امر کردهاند آن را احیاء بگیرید، اما آن واقعیتش تغییر نمیکند. اگر شما دستتان از این آفاق کوتاه شد، به آن واقعیت لیلة القدر بر میگردید که بیست و چهار ساعت زمان است.

شاگرد: این انشاء طولی ای که میفرمایید گویا تسهیل گر افرادی است که مطابق آن واقعیت است.

استاد: نه، بهخاطر مصالحی اینطور است. نه صرف تسهیل. «جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيۡلَ لِبَاسٗا وَٱلنَّوۡمَ سُبَاتٗا»[1]، «إِنَّ لَكَ فِي ٱلنَّهَارِ سَبۡحٗا طَوِيلٗا»[2]؛ روز کار دارند، چطور برای احیاء بیایند؟! شارع آن فضیلتی که در لیلة القدر است را در دل شب میگذارد. همه آرام باشید و با آرامش روحی سراغ یاد خدا و درک فضیلت واقعی بروید.

شاگرد: ممکن است کسانی باشند کل این دوازده ساعت شب‌شان... .

استاد: که بیست و چهار ساعتش معین است.

شاگرد: ممکن است در این دوازده ساعت شب کسانی در کره زمین باشند که وقت روزه گرفتن‌شان است.

استاد: این باب‌دقه قابل محاسبه است. ما به چیزی که به دنبالش بودیم رسیدیم. ما روی قوس قمر دو نقطه معین کردیم، گفتیم این طلوع و این غروب است. به بیست و سوم می‌رسیم و می‌گوییم این روز، طلوع بیست و سوم است. پس وقت غروب قوس، شب لیلة القدر کره شروع می‌شود. تا بیست و چهار ساعت برچسب می‌زنیم. این لیلة القدر بیست و چهار ساعت کل کره است.

شاگرد: شبانه‌روز بیست و سوم ماه رمضان می‌شود. بیست وچهار ساعت می‌شود.

استاد: بله، هر برچسبی بیست و چهار ساعتی است. ولی دقیق است. یعنی از روز اول خلقت تا آخر خلقت، لحظات فی علم الله معین است. لحظه شروع واقعیت لیلة القدر در ناسوت معین است. لحظه شروع و پایانش هم معلوم است. حالا این واقعیت خارجی زمانی بیست و چهار ساعته معلوم را در بلادی پیاده کنید که روی کره شب و روز دارند. شارع با انشاء طولی حکم کرده؛ یکی آن بود که لیلة القدر را گرامی بدارید. با انشائات در طول آن انشاء اصلی می‌گوید حالا انجام بدهید.

شاگرد: ولو از برخی از افراد فوت شود؟

استاد: حضرت فرمودند چهار شب بگیر! چرا فرمودند؟ یعنی اگر می‌خواهی از توفوت نشود چهار شب بگیر. یعنی ناچاری کار، در وقتی که در بقاع هستند، همین است. می‌گوید استصحاب بکن، برای اینکه آسان باشد. والا می‌گفت برای اینکه بتوانی لیلة القدر را درک کنی، استصحاب حرام است. از یک روز قبل از ماه شروع کن و سی و یک روز بگیر. می‌شد اینها را بگوید. ولی شارع این کار را نکرده است. برای چه؟ برای تسهیل امرش است. ولی با این بیان روشن می‌شود.

شاگرد: برای انشاء طولی در ادله اثباتیه هست؟

استاد: بعضی از جاها هست. در الصلاة الجمعة مرحوم آقای بروجردی خواندیم. ایشان شبه همین انشاء طولی را بیان کرده بودند. خیلی جالب بود. انشاء طولی این است که شارع انشائی می‌کند ولی از آن دست بر نمی‌دارند مثل ترتب ولی با تفاوتی. اما در شرائط خاص یک انشائی روی این سوار می‌کند. اگر در اجرای انشائی که روی این سوار شده مشکلی پیش آمد، به آن قبلی بر می‌گردد. ولذا ادله متعارض نیست. ما خیلی از جاها تعارض را به این صورت حل می‌کردیم. می‌گفتیم این دو دلیل که متعارض نیستند، چون این در طول آن است. وقتی طولیت دارد مشکل حل می‌شود.

والحمد لله رب العالمین

---

[1] الفرقان ۴۷

[2] المزمل۷

بازبینی #2
ایجاد شده 24 ژانویه 2026 14:59:57 توسط ... .
به روزرسانی شده 24 ژانویه 2026 15:01:37 توسط ... .